BAILE de IOD electrice și BAILE de FRUNZA de NUC iodate

SANATORIUL DOCTOR M. SMARANDESCU, str. Buzești, No. 14. Telefon 35|15

Primele curăță sângele, vindecă sifilisul, paraliziile, guta, reumatismul, artritismul, regenerează corpul. Cele de frunză de nuc fortifică copii slabi, anemici, rachitici, scrofuloși și vindecă boalele cronice interne, de femei (mitră, ovare, etc.) Pentru provincie se trimite cu poșta EXTRACTUL IODAT de FRUNZA de NUC, care costă pentru zece băi 17 Lei. SANATORIUL, posedă instalație completă de FIZIOTHERAPIE și oferă pe prețuri modeste pensiune și tot tratamentul. Pentru public băile funcționează dela 6 dim., până la 10 seara. 1115

Doctor ROSEN ELECTROTERAPIE, MASAJ BOALE NERVOASE și interne
INGRIJIREA FEȚEI, *Singurul specialist*). — DISTRUGE radical: perii de pe obraz, pistrui, negii, cheloidul, cicatricele. — Vindecă: petele roșii din naștere, petele negre, punctele negre, bubele, nasul roșiu, sbârciturile. urmele de arsură, mănecărimea de pe corp, etc. — Tratează: Neurastenia, paralizii, impotența, etc. Consult. de la 10 a. m. — 5 jumătate p. m. 3, Strada Soarelui (prin str. Covaci). — Telefon 25|77. 491

INSTITUTUL GERMAN-EVANGELIC
„Gottessegen"
FILIALA CASEI DIACONESELOR DIN BUCUREȘTI
sub înaltul protectorat al
M. S. REGINA MARIA
PLOEȘTI — Str. Carmen Sylva 8 — PLOEȘTI
Institutul German-Evangelic „GOTTESSEGEN"
Curs primar, superior și curs liber. — Internat și Grădină de Copii
Deschiderea cursurilor la 1 Septembrie st. v.
Inscrierile încep la 20 August st. v.
Elevele de naționalitate română dau examene la Stat.
Prospecte gratis la cerere. 1093

BLANARII
5000 garnituri de blană scones oposum, mardar, vulpi și orice blăni brute vindem, jumătate preț, mai eftin ca ori-unde. Se repară ori-ce blani și comenzi. 50% mai eftin ca oriunde.
Blănăria „PROGRESUL"
Str SFINȚILOR 4 —(*alături de str Colței*)— Magazinul în 3 etage

A SOSIT UN NOU TRANSPORT de
BAI DE FONTA SMALȚUITE
calitate superioară
SOBE de BĂI
și ori-ce Articole de Instalațiuni Sanitare la
JACQUES PAUCKER
— 27, Strada Smârdan, 27 —

EN GROS **BLĂNĂRIA** EN DETAIL
„ABRAMOVICI"
— Proprietar: BERNHARD ABRAMOVICI —
Strada Covaci 19 — Astrachane (Persiani), Biberi, Vidre, Jderi (Mardre), Oppossum, Skongi, Hermine, Putois, Karakuli. — Strada Covaci 19
PELERINE și ETOLE, modele din cele mai noui, VULPI ALBE roșii, negre, gris și samurli. Imitațiuni perfecte din fie-care fel de blană. **Fără obligațiunea de a cumpăra,** se va prezinta spre orientarea onor. clientele cele mai noui modele în original și în desenuri. Serviciu special pentru provincie și magazinele cari desfac blănuri în detail.

VE-ȚI RĂMÂNE VEȘNIC FRUMOASĂ PĂSTRÂND FRĂGEZIMEA TINEREȚEI
ÎNTREBUINȚÂND APRECIATELE
Articole de Toaletă
pentru îngrijirea, întreținerea și dobândirea unui ten de o frăgezime și albeață uimitoare
Rouge Oriental câteva picături pe o bucată de vată și apoi aplicată pe obraz îi dă rozul natural p-tru brune LEI 3—5.
Rose de Nice din esență de rose (pentru blonde și tenul alb) LEI 6—10.
Rosée de Levres lichid excelent, colorit natural pentru buze și foarte durabil LEI 3.—
Mastic d'Orient reface culoarea genelor și sprincenelor, dând privirei profunzime. Brune și negru LEI 4.—
Divine Royale câteva picături pe vată și apoi aplicate pe obraz, mâini și decolte, provoacă o albeață splendida, mușcuind cu succes pudra, alb și chair. Flaconul LEI 5—8.
Blanche de Beauté lichid contra pistruilor și arsură provenită de arșița razelor solare LEI 10.—
Eau de Jeunesse Apă de toaletă astringentă și refreșisantă parfumată LEI 5—10.
Epilatoir curăță cu ușurință părul de pe mâini și față LEI 4—8.
Vizitați Saloanele confortabile și consultați catalogul al Institutului de Beauté Salon de coiffure
— SINAIA, Casino Palace —
Maison Dortheimer
București. — CLEMENȚEI 7. — Telefon 20/94 847

Dr ERACLIE STERIAN
Vechiu medic al Eforiei Spitalelor Civile
SPECIALIST IN BOALELE:
SIFILITICE și INTERNE
Injecțiuni intravenoase cu 606 și cianur
Consultațiuni 8—5 și 6—7 d. a.
9 Str. Academiei 9 1518

Doctor
Natalia Maxim Metzner
fostă internă a spitalelor și Maternității. Operațiuni obstericale, faceri, boale de femei
Consult 3—5
LIPCANULUI No. 8
(prin Surorilor)

Dr. Gogu Constantinescu
Monitor al clinicei Necker din Paris
GENITO URINARE
Trat. Bienorogiei după Motz și Janet
Trat. Sifilisului cu Neosalvarsan va rămâne în Capitală
Strada Dionisie 68 bis
(lângă Eintract)
Consult. 10-12 și 4-7½. Telefon 39|44 1011

Dr. DRAGOMIRESCU
Vechiu intern. Medic de Spital
Medic la clinica St. Maria
Genito-Urinare, Chirurgie Sifilis, Boale de femei
— STR. 11 IUNIE 68 —
Cons. 1-3; 5-6 p.m. Telefon 39|99 902

Dr. Heller
Boale Sifilitice și de piele
— BOALE de FEMEI —
Injecțiuni intravenose cu 606 și cianur
Consultațiuni 8—5 și 6—7 d. a.
9 Str. Academiei 9 1518

Doctor
Natalia Maxim Metzner
fostă internă a spitalelor și Maternității. Operațiuni obstericale, faceri, boale de femei
Consult 3—5
LIPCANULUI No. 8
(prin Surorilor)

SE LECUESC
boalele lumești (SIFILITICE)
La Policlinica „SANATATEA"
Dr. M. D. Stamatopol
— BUCUREȘTI —
Strada General Florescu, No. 9.
partea dreaptă a spitalului Colțea
Nu intrați până ce nu cități pe firmă „Sănătatea" Dr. Stamatopol, ca să nu fiți indusi în eroare

AJUTOR MORAR
capabil, muncitor, pentru serviciul de noapte, angajează imediat „MOARA DOAMNA" Piatra Neamț.
Se cere oferte și referințe 1145

Stabilă cu Condență
2 CILINDRE, SISTEM HANOVER, FORȚA 150 cai, cu toate accesoriile, puțin uzată, vinde MOARA DOAMNA, Piatra-N. 1146

Motoare
de MOTORINA și de BENZINA și
POMPE cu ABURI
PENTRU ALIMENTARE DE CAZANE, etc.
POMPE de CURSA
— cu presiuni mari —
Furnizează din depozit
W. STAADECKER
— BUCUREȘTI — 770

Cufere de campanie
Genți de hârți
la
PAUL MILKER
Strada Sărindar 12
București 1123

Scrisori din Paris

14 Iulie 1916

Franța a celebrat sărbătoarea națională de 14 Iulie printr'un măreț omagiu adus armatei sale. Omagiu grav și pios eroilor morți pentru Patrie, asociind gloriei lor atît de curate pe părinții și rudele lor, pe văduvele și orfanii lor. Un strigăt unanim de entuziasm și de dragoste a fost scos de către mulțimea pariziană, strigăt ce s'a transformat într'o arzătoare și formidabilă ovație la adresa trupelor ce au defilat pe cîmpiile Elysee și de-alungul marilor bulevarde. „Prin vorbe prin gesturi și printr'un schimb de priviri încărcate de o voință liniștită și tenace, francezii din front și acei din interior și au spus, ceea ce aveau să-și spue, mulțumiți de a se fi oțelit din contactul unii cu alții și de a fi luat act de nesecatele puteri de energie cari se ridică către soare, din adîncimile pămîntului natal" A fost o zi de noblețe națională și de emoție purificatoare, demnă de marile date din istoria franceză și care a arătat așa cum este inima țărei după doi ani ai celui mai groaznic dintre războae!

In ziua de 14 Iulie 1916 populația parizianâ și cu ea întreaga Franță a reînoit jurămîntul de a învinge la auzul zîngăniturui de săbii și în străluc rea baionetelor ce sosiseră de pe front. Fiecare inimă franceză fu un altar de jertfe oferit Patriei.

*

Soarele atît de strălucitor și radios zilele precedente nu a ajutat la splendoarea acestei sărbători civile și militare; din contra, o ploaie mărunță se cernea din norii ce păreau un zăbranic de doliu pe cerul parizian. Dar ce importă! Cîntecul martial, cîntecul de glorie — Marseilleza Libertății — nu părea pentru aceasta că se înalță mai puțin sus sau mai puțin curată către cer! Ploaia a putut să învingă odinioară, mișcări sau revolte, ea n'a putut de astă dată să înfrîngă entuziasmul sfînt de care era cuprins poporul Parisului și care nu se putea compara — după spusa tuturor — decît elanului din 2 August 1914! Bronzați, aurîți, tăbăciți, pîrliți de soare, de vînt și de praf, cu nu știu ce de liber și mîndru în privire și în mers, soldații Franței împreună cu aceia ai națiunilor aliate au venit să defileze pe străzile Parisului dinaintea poporului suveran! Hainele lor albastre păreau uzate de victorie, mătăsea drapelelor lor părea arsă de vîntul bătăliilor! Pentru a-i saluta patrioții — cu alte cuvinte toți — se găseau pe străzi din zorii zilei. La 7 dimineața primele fanfare răsunau și civilii se grăbeau bucuroși să acompanieze regimentele. Și ce regimente! Iată, vînătorii pădurari purtînd semnul distinctiv al eroismului lor: „la fourragère". Sunt oamenii acelui batalion de elită care se năpustî cel dintîi asupra dușmanului smulgîndu-i primul drapel! Iată tiraliorii algerieni, conduși de șeful lor bărbos în accentele duioase ale fanfarei lor: „Nouba". Mai dincolo colonialii: Anamiții palizi și zuavii invincibili, ziditi parcă din bucăți de marmură neagră! Apoi fiecare la locul și după meritul său, batalioane și regimente din toate armele Franței: infanteriști, artileriști cavaleriști și acei celebri „fusiliers marins" dela Iser! Iată Rușii: războinici fatalisti și mistici; Englezii „Les Tommies" flegmatici, dar tenaci: Belgienii eroii martiri, a căror cavalerie a înălțat în vîrful lăncilor culorile naționale ce vor trebui răsbunate! Iată-i pe toți defilînd, salutați tot lungul drumului de aclamații și urale și călcînd în picioare sau căutînd să prinză din sbor, buchetele de flori ce li se svîrle din toate părțile!

Oh! Ce oameni vor deveni copiii cărora li s'a oferit spectacolul din această memorabilă zi de 14 Iulie 1916! Ce povestire sublimă vor face din această dată istorică, bătrînii de mîine, odraslor lor!

Pe esplanada Invalizilor, pe Cîmpiile Elysee, în piața Concordiei și a Madelenei, pe bulevardele din jurul Arcului de Triumf mulțimea magnetizată, menținînd totuși o ordine demnă de sentimentele ce o animau forma un cor imens ce recompensau într'un singur strigăt—Trăiască Franța, Trăiască Armata!—efortul eroilor săi! Lacrimile curgeau din ochii multora și poate nici unele nu te mișcau și te înduioșau mai mult ca acelea ce picurau din ochii rănîților — ale soldaților înapoiați vieții civile — pe cari în această zi de sărbătoare îi torturează durerea de a nu mai putea purta armele! Aceste lacrimi luminau serbarea de o lumină atît de frumoasă, în cît nu luai în seamă lipsa razelor de soare, ce de astă dată își ascundeau surîsul lor!

*

Inainte de a primi defilarea tuturor trupelor puse sub comanda generalului Dubail — guvernorul militar al Parisului — Președintele Republicei în numele Patriei recunoscătoare, a oferit cu această ocazie 500 de diplome de onoare familiilor de militari morți pentru țară. Această ceremonie ce a avut loc—din cauza ploaei — în sala cea mare din „Grand Palais" a fost deasemenea măreață și mișcătoare prin caracterul său de tristețe resemnată și durere mută.

In vibrantul și înălțătorul discurs pe care primul magistrat al Republicei l'a adresat asistenței îndoliate — el a salutat și a adus omagiul națiunei întregi eroilor căzuți ca să salveze Franța de sclavie și cari drept preț al sacrificiului lor sublim au avut ceea mai frumoasă moarte ce se poate visa. El invoacă și ia drept mărturie, moartea tuturor acestor eroi pentru a arăta opera măreață ce s'a îndeplinit în interiorul Franței — operă ce nu s'a putut obține decît grație vitejiei și sacrificiului vieței lor pe altarul Patriei amenințate. Grație lor Franța s'a înarmat, va obține victoria și pacea de ale cărei roade se vor bucura cei ce le vor supraviețui. Un murmur înduioșător prelungește ultimele cuvinte ale șefului statului — murmur mai mișcător decît toate aplauzele și aclamațiile. Apoi, minut suprem apelul începe. Sub privirile rănîților și ale infirmierelor grupate în galeriile primului etaj, sub privirile miniștrilor, de putații și senatorilor, sub privirile corpului diplomatic și ofițerilor cari făceau înapoia Președintelui un zid de uniforme, văduvele se apropie, părinții, mamele, frații și orfanii deasemenea. Muzica Gardei Republicane acompaniază soliștii și corurile ce intonează ariile religioase ale lui Cesar Franck. Melodiile se împrăștie pline de tristețe și de credință: o voce cîntă și repetă:

„Spera în Dumnezeu".

In acest timp un ofiter care face apelul numelor repetă după fiecare chemare:

„Mort pe cîmpul de onoare"!

Și astfel toată Franța îndurerată dar resemnată și mîndră defilează! O mamă poartă copilașul în brațe, o alta trage de mînă copilița sfioasă, un tînăr aproape copil vine singur să-și caute certificatul de glorie; un bătrîn îl ia, îl îndoiește și se retrage căutînd parcă cu privirile rătăcite în mulțime pe acela ce i-ar fi fost cîrja bătrînețelor sale; o femeie cu bonețul negru pe cap plînge sughițînd de lacrimi! Tuturor buzele le tremură. Apoi... unul cîte unul scaunele se golesc... S'a sfîrșit!

Nu mai rămîne decît ca fiecare să-i șteargă lacrimile! Afară trîmbitele chemă la defilare. De astă dată lacrimi de bucurie se vor vărsa! Se desfășoară doar — după expresia d-lui Jean Herbette — sărbătoarea „Doliului și a Speranței".

Paris

C. Bădulescu-Istrița

AGITAȚIA
din Spania din cauza torpilării vasului „Mendida"

Roma, 11. — Din Paris se telegrafiază: In toată Spania domnește o vie agitație din cauza torpilărei piroscafului spaniol „Mendida" de către un submarin austro-ungar.

Presa cere armarea piroscafelor neutrale pentru respingerea atacurilor submarinelor.

In afară de aceasta, să se confiște pentru orice vapor torpilat, un vas german sau austro-ungar din cele refugiate în porturile Spaniei (A. T. I).

IN JURUL
torpilării unui cuirasat englez

Berlin, 10. — Oficial. Amiralitatea engleză a desmințit știrea oficială germană că un cuirasat de luptă englez a fost avariat la 6 August de unul din submarinele noastre. După rapoartele submarinului în cestiune, sosit de curînd, se arată amănuntele următoare:

Submarinul a întîlnit la 19 (8) st. n. în lăsatul serii o parte din flota engleză compusă din cuirasate de luptă, crucișetoare cuirasate înconjurate de un număr destul de mare de mici crucișetoare și destroiere. Submarinul a isbutit a arunca o torpilă în contra unui cuirasat de luptă. Sub marinul a navigat apoi pe jumătate sub apă; deasupra turelei se aflau trei ofițeri. De îndată ce torpila a atins cuirasatul, o coloană de foc largă cam de 20 metri și înaltă de 40 metri s'a ridicat lîngă coșul dinapoi. Coloana de foc în care coșul dinapoi a apărut incandescent a rămas în picioare timp de un minut. In acelaș timp s'a produs o erupțiune violentă de vapori ai căldării. După dispoziținea coloanei de foc nu se vedea de cît corpul vasului fără coșuri și fără catarge, în vreme ce se putea recunoaște silueta completă a vaselor vecine. Comandantul submarinului avea impresiunea că torpila, în afară de o gravă vătămare a instalațiunei căldărilor, cauzase un mare incendiu de uleiu.

Aceasta, după rapoartele lor, s'a observat de către toți ofițerii submarinului. Așa dar un cuirasat de luptă englez a fost cel puțin grav avariat de atacul submarinului. (W B.)

Temerea
de aeroplane franceze la Sofia

Călătorii neutri sosiți din Bulgaria—spune ziarul „Le Temps"—dau amănunte interesante asupra spaimei produsă la Sofia de recentul sbor al mai multor aeroplane franceze.

După informațiunile primite, țarul Ferdinand, înștiințat de apariția unui aeroplan inamic pe deasupra capitalei sale, s'a refugiat numai decît într'un adăpost cuirasat făcut anume pentru el în pimnițele palatului. Iar locuitorii, la aflarea acestui eveniment, deteră fuga, cuprinși de o frică nebună prin prăvălii și pe sub ganguri. Imbulzeala a fost așa de mare că mai mulți se rănirâ.

Universitatea din Varșovia

Varșovia, 11. — Guvernatorul general al Poloniei, generalul von Beseler, a acordat Universității și școalei tehnice superioare printr'un decret cu data de 11 August noui statute tinzînd a lărgi și mai mult activitatea ei intelectuală și autonomia ei.

In decret guvernatorul își exprimă satisfacțiunea pentru desvoltarea luată de Universitatea Varșoviei, conform cu speranțele lui în primul an și promite a avea o grije deosebită de desvoltarea ulterioară a instituțiunii, pentru ca aceasta să devie în curînd un focar de cultură intelectuală absolut demnă de universitățile din Europa occidentală și centrală. (W B)

ȘTIRI din RUSIA

Petrograd, 11. — In cursul celor opt zile trecute, numerariul aur al Băncei statului în străinătate a încercat o sporire de 95 milioane de ruble; comprurile curente au crescut cu 67 milioane.

*

După datele departamentului vămilor, relative la primele 5 luni din 1916, exportațiunile ruse în Marea Britanie au fost de 28,6 milioane de ruble contra 16.1 respective. Cele mai multe exportațiuni cad asupra materiilor prime Al doilea loc îl ocupă Franța care a importat din Rusia pentru 6,3 milioane față de 415000 In urmă vin: România, Suedia, Statele Unite, Danemarca.

*

Toate proviziile de cafea și de bumbac au fost rechiziționate la Viena.

Note din Pucioasa
Odinioară și acum. — Amabilitățile comercianților. — Creșterea madamelor. — Epigrame. — Muzica reg. 22

La poalele muntelui „Leota", sub talpa piscului „Puciosul", se întinde satul Serbănești-Podurile, resfirat pe partea stîngă a riului Ialomița.

Sute de căsuțe țărănești, sfrălucind de curățenie, se văd răsărind, ici și colea, pe căi și colnice, pe cărări și potecuțe, care de care mai zugrăvite și mai spoite, care de care mai gata d'a primi în ele vizitatorii suferinzi, veniți aicea cu grămada, atît cu speranța de vindecare, cît și cu gîndul de trai mai eftin și mai modest.

La 3 ore departe de Capitală locuitorii d'aici, țărani și negustători deștepți, au adoptat d'acolo multe lucruri bune la cari nici nu te aștepți și parcă'ți face plăcere să'i auzi vorbind cu termeni de discursuri parlamentare

Dee!...

Dar mă mir eu de ce adoptară ei și toate păcatele tîrgoveților.

Mi-aduc aminte de voiosia, belșugul, simplicitatea, măsura în vorbă, în trai și 'n port a țăranilor d'aici, acum 20—30 de ani și'mi pare foarte rău de schimonosirea limbei, a costumelor s'a traiului lor zilnic.

Barem Pietrosița n'o mai cunoști din sărăcia și murdăria în care zace. Vorbă ca la oraș, portul, negoțul, falșificările, minciunele, interesul, mărit și crescut pînă la așa măsură, că ți se pare că nu mai ești în țara ta, darnică, filantroapă, ospitalieră și harnică de odinioară. Femeile sulemenite, anemice și 'mbrăcate jumătate țărănește, jumătate orășenește Nici una nu mai toarce, nu mai țese rîuri alese și măestrii, nu mai înălbește pînza!

Prundurile Ialomiței nu mai știu ce va să zică trîmbele, nici bolboacele și rovinele coptul tortului, inul și cînepa se mai toarce aicea, doar în caerile din povești!

Ce păcat că civilizația, intrată cu trenul de pe încîntătoarea vale a Ialomiței a dărîmat farmecul trecutului!..

*

Mi-aduc aminte, cînd veneam p'aicea cu scumpii mei părinți, d'o cucernicie, o modestie și'o curățenie cu care le venea așa de bine sătenilor!

Acum?

Acuma parcă sunt pe altă lume.

Duminica îi găseam pe toți la biserică și'acolo cuvîntul și'l dau toți și se țineau de fapte sincere și mari.

Intr'un mic pavilion, acoperit cu șindrilă, s'adunau seara și petreceau fără complicațiile și ametelile d'acum. Codănacele de fete se culcau de vreme, pe cînd acuma la cinematograf și prin parc să tes pînă la miezul nopței, pudrate, sulemenite, cu buzele înroșite de pomezi, nu de vorbele neroade și banale, ce le ies nemăsurate din gurițele lor, trandafirii, de te miri de pe unde le-a 'nvățat.

Madamele să trăiască!...

Codănacii beau țuică și joacă la masa verde ca și decrepții, cari ne mai avînd cu ce omori timpul, toacă punga pe care nu vrea s'o lase prea plină moștenitorilor.

Ceva nepomenit este aici traiuk. Precupețirea tutulor lucrurilor pentru hrană te pune pe gînduri Nerușinarea țărancelor te disperează ca s'a zarzavagiilor, pescarilor, măcelarilor, brutarilor etc, cari nu numai că vînd scump, dar îți vorbesc cu resteul de brîu. gata par'că să te'nhațe la bătae.

Pe un obiect de gospodărie pe care era scris prețul 1,35 lei, cerea trei lei Arătînd că era marcat cu acea sumă, de ce 'mi cere mai mult, mi-a răspuns: Așa vreau, așa fac; nu ești ventilă d-ta aici ca să'mi taxezi marfa. In prăvălia mea fac ce vreau!

Brava!.

Moda Capitalei, influențează aici, gîndii eu și plecai înainte, rugîndu-mă lui Dumnezeu să mai se 'ntoarcă în țara asta, vremea cinstei, a dreptății.

Un preot bătrîn d'aici și soția unui colonel în retragere, luptă greu cu terminarea unei frumoase biserici, care nu 'naintează nici măcar cu repeziciunea cu care s'a făcut la București, teatrul Alhambra!...

*

Intr'un colț al parcului un epigramist scria:

Oamenilor sus puși.

Te cunoaște tu pe tine,
Fu deviza lui Socrate;
Oamenii sus puși n'o știe
Că toți sunt plini de păcate.

Unui general reclamagiu.

Pe **Cadorna** al României
Iliescu știți că'l chiamă;
Diferența-i că'n timp de pace
Luptă... să'și facă reclamă.

Unor negustori hrăpăreți.

Scump e traiu 'n România,
Zarzavaturi, unt, găini;
Cum să fie cînd de țară
Negustorii sunt streini?

Unor femei cartoforese.

Cînd fanfara dă semnalul
Că pornesc peste Carpați
Fiii voștri, nici atuncea
De la cărți nu vă sculați.

Unor proprietari din Pucioasa.

Pe agentul sanitar
Ce mi'l mini pe bătătură?
Cu lături, cu porci, cu mlaștini,
Casa gata mi-e de cură.

Edililor din comună.

La Pucioasa minunată
Cura porcii și fac în stradă;
Bietul **Tolea!...** Orbit de praf*)
Plînge neputînd să'i vadă!...

*

Nedreaptă aș fi dacă aș uita s'aduc toată lauda ce merită muzica reg. 22, de sub comanda d-lui sublocot. Filip. Marea și cea mai sublimă mîngîiere, bine'nțeles, afară de apele de iod și de pucioasă recunoscute pentru eficacitatea lor.

Dilza.

*) **Notă.** — Cu toată Ialomița așa de aproape, aici nu se mătură, nu se stropește și pucioasa din băi e dată pe stradă. Retragerile?... Un ce necunoscut aici sau... vai, vai!

Citiți
„Universul Literar"
Număr special consacrat marinei române
a apărut astăzi Duminică, 14 August, cu următorul cuprins:
Sfînta Maria protectoarea marinarilor;
Plecare, versuri, de Alex. Macedonski;
După furtună, de Jean Bart;
Pe Dunăre, versuri, de I. Minulescu;
Patroana Marinarilor, de G. Tonegaro.
Marină, versuri de V. Bilciurescu;
Marea, de V. Mastugean.
Sonetul Mării, versuri de Leontin Iliescu;
Ce este marea, de George Barral;
Cîntec, după Fr. Coppeé.
Proverbe și zicători marinărești.— Evadarea sergentului Lotor.— Curiozități etc.
5 bani numărul; abonamentul lei 2,60 pe an

Executarea unei spioane

Paris, 11. — O spioană a fost împușcată eri la Marsilia pentru că dădea informațiuni dușmanilor în ceea ce privește trimiterea trupelor în Orient. (Agenția Radio).

Berliner Tagblatt
și cenzura germană

Paris, 11. — Dupe o telegramă din Amsterdam d. Theodor Wolff directorul ziarului „Berliner Tagblatt" ar fi încetat colaborarea sa la acest jurnal, generalul Kessel comandantul pieței de la Berlin, cerînd cu insistență plecarea sa sub amenințarea suprimărei ziarului.

Se știe că d. Theodor Wolff a fost mai mult de 20 de ani cotele Andrassy. (Agenția Radio), blatt" la Paris (Agenția Radio).

FOITA ZIARULUI „UNIVERSUL" — 3

DRUMUL SPRE PRAPASTIE

I
Tacâmul al șaselea

— Vrei să vorbești de interesele bisericii, domnule? întrebă abatele de Hautmoustier.

— O, nu dorese nici să se închidă templele, nici să se suprime clerul. Toate instituțiunile cad singure după o vreme mai mult sau mai puțin lungă. Orice cult vechiu a fost cotropit, absorbit de un cult nou. Aceste variațiuni aduceau un fel de reîntinerire în națiunile cucerite. A stăzi însă spiritul omenesc a făcut destule progrese ca omul să nu mai aibă nevoe de proptelele religiunei care, departe de a'l susține ar putea din potrivă să'l împiedece să nu înainteze.

— Imi dai voe să te întreb, domnule, dacă d-ta, care ai o soție stimabilă, o familie frumoasă, însufli asemenea principii copiilor d-tale?

— Da, părinte. Așa, precum spuneai, am o familie frumoasă și o căsnicie fericită. Nevasta mea, blîndă și bună făptură, nu mi-a pricinuit nici o mîhnire. Fiul meu Conrad este modelul tinerilor de vîrsta lui: muncitor, supus și vesel într'atîta cît trebue ca să nu îmbătrînească prea curînd. Iar fata mea Coelia, are o față de înger, un spirit de drac; e în vîrstă de 16 ani și e destul de plăcută așa ca să nu mai fie nevoe să întrebe cineva dacă e frumoasă. Hei, eu care pretind să fiu tovarășul, mentorul, amicul soției și copiilor mei, n'am vrut să am nici un mijlocitor între mine și familia mea: nici un confesor care să afle purtarea uneia și mai tîrziu, secretele naive ale celeilalte. Sunt soț și tată în tot înțelesul acestui cuvînt și n'am avut deloc de ce să mă căesc de acest rol al meu, de planul de conduită pe care mi l'am adoptat.

— Și d-na Belleforge n'a manifestat nici odată că felul acesta de viață îi e neplăcut?

— Soția mea e foarte mulțumită, e foarte fericită, răspunse bancherul. Sunt om cinstit, comod în daraveri și nicidecum tiran în casă. Deschid lesne cassa de bani pentru achitarea conturilor d-nei Belleforge și pentru cheltuelile fetei mele. Am suprimat din casa mea orice manifestare religioasă ca să'mi păstrez mai bine dragostea a lor mei.

— Nu cunosc pe fiul d-voastre, domnule, replică Roland d'Ivrée, dar nu pot să cred că te iubește mai mult decît ador și respectez eu pe mama.

O tăcere grea urmă după aceste cuvinte. Blondel, care vedea pericolul acestei conversațiuni, se încercă să schimbe vorba pînd'o pe un teren mai puțin arzător, dar nu isbuti. Jena ținu pînă la sfîrșitul mesei. D-na d'Ivrée parea gînditoare; fruntea Hermengardei era brăzdată de o cută de suferință și abatele de Hautmoustier schimba cuvinte rari cu nepotul său Belleforge făcu o silință să spargă ghiață; vorbi singur de politică, de morală, de bursă și de teatru. Pentru ca să steargă impresiunea rea ce o făcuse, se prefăcu vesel și naiv isbutind să intereseze cu această manevră numai pe Blondel. In fine trecură în salon să ia ca feaua. Pe cînd contesa împărțea ceștile, bancherul zise notarului:

— Am să dreg prostia pe care am făcut'o. O să vezi acum.

Apoi, apropiindu-se de contesă care'și luase locul lîngă cămin. Belleforge îi zise scoțînd din buzunar un portofoliu umflat de hîrtii:

— Dacă binevoiți, d-nă, să terminăm mica afacere care mi-a procurat onoarea să fiu primit în societatea d-voastre astă seară. Pui la dispoziția dv. 100 de mii franci. Rămîne numai să'mi iscăliți adeverința asta.

Contesa se îngălbeni puțin, dar îi răspunse o'o voce hotărîtă:

— Nu poate să fie nici o afacere de terminat între noi. E prea mare deosebire între părerile d-tale și ale noastre ca să ne putem înțelege vreodată.

— Dar, d-nă contesă, refuzul acesta vă ruinează pe d-voastră, iar pe mine mă mîhnește, mă rănește...

— Despre ruina casei noastre, sunt datoare să'i răspund numai fiului meu; dar despre relațiunile în care l'aș tîrî și care ar putea să influențeze ideile și conduita sa trebue să dau socoteală numai conștiinții mele. Viitorul singur va proba care dintre noi amîndoi va avea dreptate în modul deosebit cu care ne guvernăm familia.

Roland se apropie și adaogă:

— Nu vă rămînem, domnule mai puțin recunoscători de generozitatea ofertei d-tale.

Belleforge zăpăcit, încremenit, salută, tîrî pe Blondel după el și eși din salon.

— Bine, dragă Caterino, zise preotul, bine, nepoată; e mai bine să se dărîme casa decît să o sprijinești rău.

Dacă conștiința d-nei d'Ivrée îi spunea că făcuse bine, inima ei de mumă nu rămase mai puțin dureros turburată.

— Mi-am ruinat fiul! repeta contesa, D-zeu știe de aci înainte

II
Un creditor

Amețit de cuvintele ce auzise rănit în vanitatea lui, furios de neisbînda ce avusese, bancherul scobori scara ca și cum era zorit să fugă de casa în care cu trei ore mai înainte, intrase cu zîmbetul pe buze. Incapabil să mai schimbe un singur cuvînt cu Blondel, bancherul îl rugă să se urce în trăsura lui, adăogînd că el prefera să meargă pe jos. In starea de întărîtare nervoasă în care se afla, oboseala corpului putea să'l liniștească. Notarul primi invitarea, strînse mîna bancherului și se urcă în trăsură, lăsînd pe tovarășul său să se lupte cu zăpada grămădită pe trotuare.

Pentru prima oară Belleforge obișnuit să constate puterea universală a banilor, găsea acuma ceva și mai tare. Nu putea să'și vie în fire din uluiala cel'l cuprinsese și fapta d-nei Ivrée renunțînd la o sumă care asigură viitorul fiului ei numai ca să nu primească serviciile unui om cu care nu se potrivea la idei, îi păru o probă neîndoioasă de nebunie. Ca să sufere mai puțin de refuzul contesei, se sileă să se convingă că educațiunea și modul ei d'a trăi îi scrintise mintea Dar ori cîte argumente își făurea Belleforge pentru aceasta, rămase totuși necăjit.

Sosind la poarta casei lui, un om eși din umbra în care stătuse pîn'atuncea pitit, părînd acuma încredințat de identitatea bancherului. Aștepta acolo de multe censuri, căci hainele îi erau pline de zăpadă și dîrdîia de frig, fiind îmbrăcat numai c'o bluză de pînză albastră.

Belleforge crezu că'i eșise un hoț înainte și'l respinse mînios. Dar omul fără să se turbure își scoase șapca care'i masca întru cîtva obrajii și dîndu-se sub lumina unui felinar, îl întrebă.

— Mă cunoști?

Belleforge făcu o mișcare de nemulțumire, ridicînd din umeri.

— Mă recunoști? repetă omul îmbrăcat în bluză. Mă recunoști? îi zise iarăși cu glas răgușit, sau trebue să'ți strig în gura mare numele meu?

— Te recunosc, îi răspunse Belleforge, dar nu vreau să stau de vorbă cu d-ta.

— Cu toate acestea, trebue să stai de vorbă cu mine, Da, da, negreșit. Ți-am trimes trei scrisori; nu mi-ai răspuns nimic. Am venit acasă la d-ta, ai pus lacheii să mă dea afară. De aceea m'am hotărît să te aștept și, acuma cînd te-am prins trebue să mă asculți...

— Nu, răspunse Belleforge, nu te voi asculta Te ții după mine, mă spionezi, mă pîndești noaptea ca un făcător de rele. Consimțind la ce'mi pretinzi, aș avea aerul că mă supun fricii, amenințării. E tîrziu, lasă-mă, pleacă. Să vii altă dată.

— Cînd să mai viu?

— Mîine.

— Și știi d-ta că pot să mai aștept? Știi d-ta dacă mai am pîine acasă, dacă nevastă mea are lemne cu care să încălzească pe copilul dela pieptul ei? Fiindcă te-am găsit, nu te mai las. Mîine o să'mi închizi iar ușa. Știu eu cît prețuește cuvîntul d-tale. Și apoi, ce'ți cer eu mai mult decît să mă asculți liniștit în cabinetul d-tale, să vorbim ca... doi prieteni?...

(Va urma)